

Львівський національний університет
імені Івана Франка

Юридичний факультет

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ І ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Матеріали XXXI звітної
науково-практичної конференції

6–7 лютого 2025 р.

Львів
2025

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на XXXI звітну науково-практичну конференцію «Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні», яка буде проводитись на базі юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка 6–7 лютого 2025 р.

Матеріали доповідей і повідомлень опубліковано в авторській редакції.

Редакційна колегія:

- проф. В. М. Бурдін (голова);
- доц. Р. С. Шандра (відп. секретар);
- проф. І. Й. Бойко;
- проф. О. М. Бориславська;
- проф. М. М. Кобилицький;
- проф. В. М. Коссак;
- проф. В. М. Косович;
- доц. В. І. Маркін;
- проф. Н. Р. Бобченко;
- проф. П. Д. Пилипенко;
- проф. О. С. Яворська

Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: матеріали XXXI звітної науково-практичної конференції (6–7 лютого 2025 р.). Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2025. 576 с.

ДО ПИТАННЯ ПРО ІСТОРІЮ ТРАНСПОРТНОГО ПРАВА В УКРАЇНІ

Ковальчук І.

Вінницький національний технічний університет

У сучасних умовах війни росії проти України великого значення набуває удосконалення правового регулювання транспортних відносин. Захист України і звільнення її території від російських загарбників значною мірою залежить від здатності українського транспорту оперативно здійснювати всі види перевезень у необхідних обсягах задля задоволення потреб Збройних сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань, національної економіки та цивільного населення.

Розвиток транспортної діяльності в ХХ ст. зумовив необхідність відповідного правового регулювання транспортних відносин. З проголошенням державної незалежності України спостерігалася активізація транспортної діяльності, що тісно пов'язується з розвитком господарської діяльності. В результаті на початку 1990 років почалося активне становлення та розвиток транспортного права України, яке формувалося як комплексна галузь права, що об'єднує норми цивільного, адміністративного, земельного, трудового, підприємницького, комерційного та низку інших галузей права, якими регулюються суспільні відносини, що виникають у сфері транспорту. Нормативною базою транспортного права стали Закони України «Про дорожній рух» (1993), «Про транспорт» (1994), «Про трубопровідний транспорт» (1996), «Про автомобільний транспорт» (2001), КТМ України, ПК України та Статут залізниць України (1998), інші правові акти. Предметом транспортного права є суспільні відносини, пов'язані із закономірностями виникнення, розвитку і функціонування транспорту як однією з найважливіших галузей суспільного виробництва, покликаною задовольняти потреби населення та суспільного виробництва в перевезеннях. Метод транспортного права має комплексний характер і включає у себе способи правового регулювання адміністративного, цивільного, господарського та інших галузей права. Транспортне право одночасно є складовою юридичної науки і навчальною дисципліною, що вивчається у відповідних навчальних закладах.

Як правильно зазначає Ф. Шульженко, транспортне право сформувалося із сукупності правових норм різних галузей права, зокрема цивільного, господарського, адміністративного, трудового, земельного, міжнародного та інших. Транспортне право регулює різні види відносин (переважно майнові та немайнові), що виникають у зв'язку з транспортною діяльністю. Насамперед, транспортне право тісно пов'язане з цивільним правом, адже майнові відносини складають матеріальний зміст договорів перевезення, договорів страхування транспортних ризиків, правових ситуацій митного оформлення вантажів тощо.

Основним чинником майнових відносин у сфері транспорту є договори перевезень, що регулюються саме цивільним правом. Особливе місце займає захист майнових прав сторін зобов'язань, що випливають із договорів перевезень.

Транспортне право тісно пов'язане з конституційним, господарським, адміністративним, кримінальним правом, оскільки також врегульовує управлінські відносини щодо організації транспорту як єдиної системи, яка охоплює всі види транспорту – державного, колективного й приватного.

У процесі формування та функціонування транспортних відносин застосовується методи правового регулювання різних галузей права. Так при правовому регулюванні майнових відносин переважно застосовується метод приватного права (цивільно–правовий) – метод прийняття автономних рішень, який ґрунтується на принципі юридичної рівності сторін, з якого випливає правило: «Можна робити все, що не заборонено законом». При регулюванні управлінських відносин застосовується метод публічного права – метод владних приписів, який ґрунтується на принципі нерівності сторін (субординації), з якого випливає правило: «Можна робити тільки те, що передбачено законом». Цілковиту рацію має Ф. Шульженко, що транспортне право об'єднує правові норми, які за допомогою різних галузевих методів регулюють управлінські та майнові відносини, які виникають у зв'язку зі здійсненням транспортної діяльності.

У процесі свого становлення і розвитку транспортне право формувалося на основі міжнародних та національних джерел. До міжнародних джерел транспортного права належать міжнародні договори, які укладаються між Україною й іншими країнами з приводу забезпечення міждержавної транспортної діяльності, а також договори між транспортними підприємствами і організаціями України та зарубіжних країн. Це можуть бути як договори, що укладені спеціально для врегулювання правовідносин у галузі транспортної діяльності, так і інші договори, у яких визначаються основні засади правового регулювання цієї сфери. Значення міжнародних джерел транспортного права значно зростає, що пов'язано з глобалізаційними процесами в світовій економіці і активізацією євроінтеграційних процесів у сучасній Україні. До них, зокрема, належать численні конвенції (багатосторонні міжнародні договори), які встановлюють стандарти безпеки, технічного оснащення транспортних засобів, документального супроводження міжнародних перевезень, певні спрощення та уніфікацію процедур перетину кордонів різних держав. Систему міжнародних джерел транспортного права доповнюють двосторонні договори щодо врегулювання окремих проблем міждержавних перевезень.

Розвиток національних джерел транспортного права представлений традиційною ієрархією нормативно–правових актів, серед яких найвищу юридичну силу має Конституція України. Серед нормативно–правових актів, що є джерелами транспортного права, необхідно виділити закони і підзаконні акти. Джерелом транспортного права є низка законів України, які регулюють відносини, що виникають у транспортній діяльності. Важливим джерелом транспортного права є Цивільний кодекс України, який набув чинності з 1.01.2004 р., містить главу 64 «Перевезення», яка визначає загальні положення про перевезення

(ст. 908), поняття договору (ст. ст. 909, 910) та окремі аспекти перевезень. Також Цивільний кодекс України визначив засади відповідальності володільців джерел підвищеної небезпеки (транспортних засобів) (ст. ст. 1187, 1188), встановив скорочені строки позовної давності по позовах, що випливають із відносин перевезення (ст. 258), ввів поняття «публічний договір» щодо надання послуг транспорту загального користування (ст. ст. 633, 915), визначив особливості відповідальності на транспорті (ст. ст. 921–926), врегулював відносини зберігання (ст. ст. 936, 956, 957, 972, 974, 977), відносини щодо транспортно–експедиційного обслуговування (глава 65), відносини найму (оренди) транспортних засобів (ст. ст. 798–805), зберігання автотранспортних засобів (ст. 977). Цивільне законодавство передбачає відповідальність перевізників за невиконання зобов'язань, за витрату, нестачу і пошкодження вантажу або багажу.

До джерел розвитку транспортного права також належать нормативно–правові акти господарського законодавства України. Господарський кодекс України, який набув чинності з 1.01.2004 року, містить главу 32, в якій регулюється перевезення вантажів як господарська діяльність. Також Господарський кодекс України визначає основні засади господарсько–правової відповідальності, зокрема і на транспорті.

На розвиток транспортного права України значний вплив мав Повітряний кодекс України, прийнятий Верховною Радою України 4 травня 1993 року (із наступними змінами та доповненнями), у якому визначено правові засади діяльності користувачів повітряного транспорту України, державного регулювання діяльності цивільної авіації, господарської і комерційної діяльності авіації; встановлено авіаційні правила; визначено правові положення повітряних суден, аеродромів і аеропортів; унормовано порядок сертифікації та допуску повітряних трас, польоти повітряних суден, повітряні перевезення, авіаційні роботи. У Повітряному кодексі передбачено відповідальність за порушення законодавства, що регулює використання повітряного простору України, відповідальність перевізника, замовника і пасажирів за невиконання обов'язків і зобов'язань.

Особливе місце у розвитку транспортного права України займає Кодекс торговельного мореплавства України, який прийнятий Верховною Радою України 23 травня 1995 р. (із наступними змінами та доповненнями), який регулює відносини, що виникають з торговельного мореплавства. Відповідно до цього кодексу під торговельним мореплаством розуміється діяльність, пов'язана з використанням суден для перевезення вантажів, пасажирів, багажу та пошти, рибогосподарської діяльності, розвідки та видобування корисних копалин, пошуку і рятування людей, що зазнали лиха на морі, виконання буксирних, криголамних і аварійно-рятувальних операцій, навігаційно-гідрографічних робіт, прокладання кабелю, а також для інших господарських, наукових і культурних цілей.

Важливими джерелами транспортного права є закони України, які визначають правові, економічні, організаційні та соціальні основи діяльності транспорту як однієї з найважливіших галузей суспільного виробництва та врегулю-

вують окремі його підгалузі. Так, вагомим джерелом транспортного права є Закон України «Про транспорт» від 10.11 1994 р. (із наступними змінами і доповненнями), який визначає правові, економічні, організаційні та соціальні основи діяльності, встановлені для всіх видів транспорту в Україні.

Серед актів транспортного законодавства виділяють Закон України «Про автомобільний транспорт» від 05.04.2001 р. (із наступними змінами і доповненнями), який визначає засади діяльності автотранспортних підприємств, порядок здійснення господарювання на автотранспорті, вимоги до перевізників, до договорів на перевезення тощо. 30 червня 1993 р. Верховною Радою України прийнятий Закон України «Про дорожній рух» (із наступними змінами і доповненнями), який визначає правові та соціальні основи, регулює суспільні відносини у сфері дорожнього руху та його безпеки, визначає права, обов'язки і відповідальність суб'єктів – учасників дорожнього руху, органів державної виконавчої влади, об'єднань підприємств, установ і організацій, незалежно від форм власності та господарювання.

Закон України «Про залізничний транспорт», прийнятий Верховною Радою України 4 липня 1996 р. (із наступними змінами і доповненнями) визначив визначає основні правові, економічні та організаційні засади діяльності залізничного транспорту загального користування, його роль в економіці і соціальній сфері України, регламентує його відносини з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, іншими видами транспорту, пасажирами, відправниками та одержувачами вантажів, багажу, вантажобагажу і пошти з урахуванням специфіки функціонування цього виду транспорту як єдиного виробничо-технологічного комплексу.

Закон України «Про перевезення небезпечних вантажів» від 6 квітня 2000 р. (із наступними змінами і доповненнями) визначає правові, організаційні, соціальні та економічні засади діяльності, пов'язаної з перевезенням небезпечних вантажів залізничним, морським, внутрішнім водним, автомобільним та авіаційним транспортом.

Закон України «Про транзит вантажів» від 20 жовтня 1999 р. (із наступними змінами і доповненнями) визначає засади організації та здійснення транзиту вантажів авіаційним, автомобільним, залізничним, морським і внутрішнім водним транспортом через територію України.

Закон України «Про трубопровідний транспорт» від 15 травня 1996 р. визначає правові, економічні та організаційні засади діяльності трубопровідного транспорту. Серед інших важливих законів України, які регулюють окремі аспекти транспортної діяльності доцільно виділити Закон України «Про Державну спеціальну службу транспорту» від 05.02.2004 р. та Закон України «Про транспортно-експедиторську діяльність» від 01.07.2004 р.

До окремої групи Законів України як джерел транспортного права належить законодавство інших галузей права, яке поряд з іншими питаннями регулює також транспортну діяльність. Так, джерелами транспортного права України є Закон України «Про господарські товариства» від 19 вересня 1991 р., Земельний кодекс України та інші.

Важливими джерелами транспортного права України також є підзаконні нормативно-правові акти, зокрема укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, акти Національного Банку України, накази міністра транспорту, деяких галузевих міністрів, керівників залізниць, портів та інші акти, прийняті на підставі та для виконання законів. Серед джерел транспортного права особливе місце посідають Статути окремих видів транспорту.

Таким чином, транспортне право займає важливе місце в системі права України. Його вивчення сприяє всебічному розумінню природи й сутності правових відносин, які виникають у сфері функціонування транспорту, особливостей їх правового регулювання. Це дасть можливість студентам отримати ґрунтовні теоретичні знання та навички застосування норм транспортного права на практиці.

1. Булгакова І. В. Транспортне право України : підручник / Булгакова І. В., Клепікова О. В. Київ : Прецедент, 2011. 344 с.
2. Гіжевський В. К. Транспортне право // Юридична енциклопедія : [у 6 т.] / ред. кол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. Київ : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2004. Т. 6.: Т–Я. 768 с.
3. Міщенко І.В. Транспортне право України: навчально-методичний посібник (для студентів денної та заочної форми навчання) // Національний університет «Одеська юридична академія». Одеса. 2020. 62 с.
4. Транспортне право : навч.-метод. посіб. / С. В. Селезень, Л. В. Єрофеєнко, Ю. М. Нещеретний ; Харк. нац. автомоб.-дорож. ун-т. Харків : ХНАДУ, 2007. 263 с.
5. Шульженко Ф. Транспортне право // https://oduv.edu.ua/wp-content/uploads/2016/09/transportne_pravo-1.pdf.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ ТЕОРЕТИКО–ПРАВОВИХ НАУК

Добрянський С., Кокір Я.

ЮРИДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕПРОДУКТИВНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ
В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ3

Дудаш Т.

ТЕРМІНОЛОГІЯ ЗАГАЛЬНОЇ ТЕОРІЇ ПРАВА:
ЯК ПОДОЛАТИ ЗРОСІЙЩЕННЯ?5

Косович В.

ПРИВЕДЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ У ВІДПОВІДНІСТЬ
ДО СТАНДАРТІВ ПРАВА ЄС: ЮРИДИКО-ТЕХНІЧНІ АСПЕКТИ8

Лубчук О.

СОЦІОЛОГІЧНА КОНЦЕПЦІЯ ПРАВА: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ13

Луць Л.

ДО ПИТАНЬ ПРО ДЕЯКІ ФАКТОРИ ПОСИЛЕННЯ
ТОТАЛІТАРНИХ ДЕРЖАВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ16

Наконечна А.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА ВИЩУ ОСВІТУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ19

Настасяк І.

МІЖНАРОДНИЙ ДОГОВІР ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВЗАЄМОДІЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ
ТА МІЖДЕРЖАВНИХ ПРАВОВИХ СИСТЕМ21

Семків В.

СОЦІОЛОГІЧНЕ ПРАВОРОЗУМІННЯ В ХХІ СТ.24

Стецик Н.

СУДОВІ ДІАЛОГИ У СФЕРІ ПРАВ ЛЮДИНИ: МЕТАФОРИЧНА
БАГАТОЗНАЧНІСТЬ ТА МЕТОДОЛОГІЧНА СКЛАДНІСТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ ...26

СЕКЦІЯ ІСТОРИКО–ПРАВОВИХ НАУК

Бойко І.

ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА УКРАЇНИ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
І ЗАГРОЗИ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ29

Борис І.

РЕФОРМУВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ГАЛИЧИНІ
ПІСЛЯ РЕВОЛЮЦІЇ В АВСТРІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ 1848–184933

Гутів Б.

РЕГУЛЮВАННЯ ШЛЮБНО-СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН
ЗА САЛІЧНОЮ ПРАВДОЮ37

Едер П.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗСЛІДУВАНЬ ВІЙСЬКОВИХ ЗЛОЧИНІВ ОРГАНАМИ ВІЙСЬКОВОЇ ЮСТИЦІЇ В УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ П. СКОРОПАДСЬКОГО	40
--	----

Коваль А.

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ТА СУЧАСНА МІЖНАРОДНО-ПРАВОВА ПІДТРИМКА РЕАЛІЗАЦІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО ОБОВ'ЯЗКУ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ ЩОДО ЗАХИСТУ БАТЬКІВЩИНИ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	46
--	----

Ковальчук І.

ДО ПИТАННЯ ПРО ІСТОРІЮ ТРАНСПОРТНОГО ПРАВА В УКРАЇНІ	49
--	----

Кольбенко А.

СТАНОВЛЕННЯ ПРАВА ЯК ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЯТОРА СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН	54
---	----

Липитчук О.

ДЕРЖАВНО-ПРАВОВИЙ РОЗВИТОК ПОРТУГАЛІЇ У XX СТОЛІТТІ	57
---	----

Мандрусак М.

ГРОМАДСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ВОЛОДИМИРА СТАРОСОЛЬСЬКОГО В КОНТЕКСТІ ЙОГО ЮРИДИЧНОГО СВІТОГЛЯДУ	64
--	----

Моряк-Протопопова Х.

ПРАВОВИЙ ЗВИЧАЙ В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ ПІСЕННІЙ КУЛЬТУРІ	69
--	----

Олійник Ю.

КОНЦЕПЦІЯ ДОСЯГНЕННЯ РІВНОСТІ МІЖ ЖІНКАМИ ТА ЧОЛОВІКАМИ В ПРАВОВИХ ВІДНОСИНАХ У ТВОРЧОСТІ ХРИСТИНИ ПІЗАНСЬКОЇ	72
--	----

Перепелиця Х.

ОКРЕМІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ ЗА АВСТРІЙСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ СЕРЕДИНИ XIX – ПОЧАТКУ XX СТ.	74
--	----

Пирій Н.

ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ПОГЛЯДИ ЛЕВА РЕБЕТА НА НАЦІОНАЛІЗМ ЯК ІДЕОЛОГІЮ	77
---	----

Радченко Е.

ОСОБЛИВИЙ ПОРЯДОК ПРИТЯГНЕННЯ СУДДІВ ДО ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЯК ОДНА З ГАРАНТІЙ НЕЗАЛЕЖНОСТІ СУДДІВ УКРАЇНИ	82
--	----

Ригіна О.

США: ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ДІТЕЙ НА ОСВІТУ (ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ)	89
---	----

Савуляк Р.

ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ КУПІВЛІ ЗА АВСТРИЙСЬКИМ
ЗАГАЛЬНИМ ЦИВІЛЬНИМ УЛОЖЕННЯМ 1811 Р. ТА ВІДОБРАЖЕННЯ
В НЬОМУ РЕЦЕПЦІЇ ПОЛОЖЕНЬ РИМСЬКОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА93

Стригун М.

ПРАВОВА ОСНОВА ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТІ
ЛЬВІВСЬКОЇ ПАЛАТИ АДВОКАТІВ (1868–1918 рр.)101

Тарасович О.

ПРАВОВА ОСНОВА СКЛАДАННЯ ПЛАНУ ЗАБУДОВИ МІСТ
У ГАЛИЧИНІ В СКЛАДІ АВСТРІЇ ТА АВСТРО-УГОРСЬКОЇ (1772–1918)105

Тищик Б.

УКРАЇНСЬКА ГАЛИЦЬКА АРМІЯ ТА ЇЇ РОЛЬ
У ЗАХИСТІ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ110

Федущак-Паславська Г.

СТАНОВЛЕННЯ ІНСТИТУТІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА
У ПЕРІОД ДАВНИНИ: СХІД І ЗАХІД113

Шевчук Л.

ГУМАНІЗМ ТА АНТРОПОЦЕНТРИЗМ УКРАЇНСЬКОЇ
ПОЛІТИЧНОЇ ТА ПРАВОВОЇ ДУМКИ XV – ПОЧ. XVII СТ.117

Штинда О.

РОЗВИТОК АВСТРИЙСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА
ПРО ДИСЦИПЛІНАРНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АДВОКАТІВ
ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ У ГАЛИЧИНІ (1781–1918 рр.)122

СЕКЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИХ НАУК

Ареф'єв М.

ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРУВАННЯ ТУРИСТИЧНОГО ЗБОРУ
У ГІРСЬКИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ126

Бедрій Р.

МУНІЦИПАЛЬНА ВЛАДА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ129

Бобко М.

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСОБИ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО
СОЮЗУ: ПОНЯТТЯ, СУТНІСТЬ І ДОСВІД ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ132

Бориславський Л.

ЗАКОНОДАВЧІ ПРОГАЛИНИ В КОНСТИТУЦІЙНОМУ ПРАВІ136

Голєв О.

ВИПАДКИ ЗАСТОСУВАННЯ СУДАМИ СИСТЕМИ
СУДОУСТРОЮ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ ЯК АКТА ПРЯМОЇ ДІЇ139

Дворнік О.

КОНСТИТУЦІЙНА МОДЕЛЬ ПРОКУРАТУРИ В ПОЛЬЩІ ТА ЛАТВІЇ142

Дубас В.АДАПТАЦІЯ ВИБОРЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ:
ВИКЛИКИ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ145**Заяць І.**ЦИФРОВІ ГРОШІ (БІТКОІН) ЯК НОВІТНІЙ ОБ'ЄКТ
КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ: «ТАК» ЧИ «НІ»?148**Лаврик А.**ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОВНОВАЖЕНЬ ПРЕЗИДЕНТА
ФРАНЦУЗЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В УМОВАХ НАДЗВИЧАЙНОГО СТАНУ151**Никорак О.**КОНЦЕПЦІЯ ОБОРОНОЗДАТНОЇ ДЕМОКРАТІЇ
У КОНСТИТУЦІЙНІЙ ДОКТРИНІ НІМЕЧЧИНИ154**Продивус С.**ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОБМЕЖЕННЯ
КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА СВОБОДУ ПЕРЕСУВАННЯ
В УМОВАХ ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ156**Рабінович С.**НАУКОВА СПАЩИНА ПРОФЕСОРА М. ЦВІКА ЯК ДЗЕРКАЛО
ПРОБЛЕМ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ158**Сподарик М.**ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ
(НЕ)ДЕМОКРАТИЧНИХ ЗМІН162**Столярчук А.**ЕВОЛЮЦІЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ГРОМАДИ В УКРАЇНІ
В ПЕРІОД ЇЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ164**Филипець Є.**КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ НАЦІОНАЛЬНОГО
СПРОТИВУ В УМОВАХ ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ167**Хміль М.**ЗВЕРНЕННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ЯК ФОРМА
РЕАЛІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ФУНКЦІЇ ПАРЛАМЕНТУ169**Чорненський В.**ДО ПИТАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОСТІ ПРОВЕДЕННЯ
ЧЕРГОВИХ ВИБОРІВ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ТА ВИБОРІВ
НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ В ІНШИЙ ДЕНЬ, НІЖ НЕДІЛЯ173**Янчак П.**ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАБОРОНИ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ В УКРАЇНІ
КРІЗЬ ПРИЗМУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ176

СЕКЦІЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ НАУК

Батенчук М.

ПУБЛІЧНІ ЗАКУПІВЛІ: ЕФЕКТИВНІСТЬ СПОСОБІВ ЗАХИСТУ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ	183
--	-----

Бек Ю.

ПРЕДМЕТ ДОГОВОРІВ СТРАХУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ	186
--	-----

Богдан Й.

ОБОВ'ЯЗКИ – ПРОЦЕСУАЛЬНІ ЗАСОБИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА	188
--	-----

Верес І.

СПОСОБИ ЗАХИСТУ ПРАВ НА ВІРТУАЛЬНІ АКТИВИ	190
---	-----

Грущинська Н.

ДОГОВІР ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ФІНАНСУВАННЯ БУДІВНИЦТВА ОБ'ЄКТА	192
---	-----

Заяць О.

НОТАРІАЛЬНА ТАЄМНИЦЯ ЯК ОДИН ІЗ КЛЮЧОВИХ ПРИНЦИПІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ НОТАРІУСА	194
---	-----

Зборівський Ю.-А.

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ РЕЦИПІЄНТА (ПАЦІЄНТА) У ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ З ТРАНСПЛАНТАЦІЇ АНАТОМІЧНИХ МАТЕРІАЛІВ	197
---	-----

Квіт Н.

ПОСМЕРТНА РЕПРОДУКЦІЯ: АНАЛІЗ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ	199
--	-----

Кориляк М.

ЗМІСТ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ УЧАСНИКІВ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ВІДНОСИН В ЖИТЛОВОМУ БУДІВНИЦТВІ	202
---	-----

Косак В.

ПРАВОВА ПРИРОДА МАЙНОВОГО ПРАВА НА ОБ'ЄКТ НЕРУХОМОСТІ, ЯКИЙ БУДЕ СПОРУДЖЕНО В МАЙБУТНЬОМУ	204
--	-----

Косак С.

ВИТРАТИ НА ПРАВОВУ ДОПОМОГУ	207
-----------------------------------	-----

Костик Е.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОСМЕРТНОЇ РЕПРОДУКЦІЇ – СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	212
---	-----

Кравчик М.

ОСОБЛИВОСТІ СВОБОДИ ЗАПОВІТУ	214
------------------------------------	-----

Кушнір А.

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕВЕДЕННЯ ДАЧНОГО ЧИ САДОВОГО БУДИНКУ У ЖИТЛОВИЙ БУДИНОК	216
---	-----

Лемик Р.

РОЛЬ СУДУ У ДОСУДОВОМУ ВРЕГУЛЮВАННІ ЦИВІЛЬНИХ СПОРІВ219

Мельник А.ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТ ПРАВ ІНВЕСТИТОРІВ У ВИПАДКУ
БАНКРУТСТВА ЗАБУДОВНИКА223**Михайлів М.**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФОРМИ ЗАПОВІТУ
В УМОВАХ НОВЕЛІЗАЦІЇ ЦИВІЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА226**Островський А.**ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН ЗА ДОГОВОРМ ПОСТАЧАННЯ
ЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ ЧЕРЕЗ ПРИЄДНАНУ МЕРЕЖУ229**Ромовська З.**ЦИВІЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ
МОВИ І ТЕРМІНОЛОГІЇ232**Сеник С.**ОСОБЛИВОСТІ УХВАЛЕННЯ СУДОВИХ АКТИВ У СПРАВАХ
ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОГО СТАНУ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ235**Угриновська О.**РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА ЗВІЛЬНЕННЯ З ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ
В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОЗАСТОСОВОЇ
ПРАКТИКИ239**Цікало В.**ВИТРАТИ, ЯКІ ОСОБА ЗРОБИЛА АБО МУСИТЬ ЗРОБИТИ
ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ СВОГО ПОРУШЕНОГО ПРАВА
У СФЕРІ ГОСПОДАРЮВАННЯ244**Шама Н.**ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТУ, ЩО МАЄ ЮРИДИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ
ДЛЯ ОТРИМАННЯ ВІДСТРОЧКИ ВІД ПРИЗОВУ ПІД ЧАС МОБІЛІЗАЦІЇ246**Юркевич Ю.**ОСОБЛИВОСТІ ПРИПИНЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ
ЗА РІШЕННЯМ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ249**Якубівський І.**ПРОБЛЕМИ НЕДІЙСНОСТІ ПРАВОЧИНІВ
В УМОВАХ ОНОВЛЕННЯ ЦК УКРАЇНИ252**Яновицька Г.**ВІДШКОДУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ В ДЕЛІКТНИХ
ЗОВОВ'ЯЗАННЯХ254

**СЕКЦІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ,
ІНФОРМАЦІЙНОГО ТА КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА*****Батько І.***

ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОМИСЛОВОГО ЗРАЗКА: ОКРЕМІ ЗАУВАГИ	256
---	-----

Гринишин Х.

УМОВИ ОХОРОНОЗДАТНОСТІ ОБ'ЄКТІВ, ЗГЕНЕРОВАНИХ КОМП'ЮТЕРНОЮ ПРОГРАМОЮ	259
---	-----

Дюкарсва-Бержаніна К.

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ХАРАКТЕР ЯК КРИТЕРІЙ ОХОРОНОЗДАТНОСТІ ПРОМИСЛОВОГО ЗРАЗКА	261
---	-----

Кметик-Подубінська Х.

ІНФОРМАЦІЯ ЯК ОБ'ЄКТ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВІДНОСИН ТА УНІВЕРСАЛЬНИЙ РЕСУРС СУСПІЛЬСТВА	264
--	-----

Лопатнюк В.

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ БАЗИ ДАНИХ	266
------------------------------------	-----

Мартинюк О.

ПРАВОВА ПРИРОДА ВІЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТВОРІВ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	268
---	-----

Микієвич Л.

ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ВИПЛАТИ ДИВІДЕНДІВ	270
---	-----

Огоновський О.

ОБОВ'ЯЗКИ РОЗКРИВАЮЧОЇ СТОРОНИ (КОНФІДЕНТА) ЗА ДОГОВОРОМ ПРО НЕРОЗГОЛОШЕННЯ	274
--	-----

Панасюк К.

ПРАВОВИЙ СТАТУС АПЕЛЯЦІЙНОЇ ПАЛАТИ НОІВ	276
---	-----

Рапіта О.

ПІДСТАВИ ВИЗНАННЯ ПРАВ НА ВИНАХІД (КОРИСНУ МОДЕЛЬ) НЕДІЙСНИМИ	278
--	-----

Романько А.

ПЛАГІАТ У СФЕРІ МИСТЕЦТВА	281
---------------------------------	-----

Садовська Д.

СВОБОДА ДОГОВОРУ ЯК ОСНОВОПОЛОЖНИЙ ПРИНЦИП ПРИВАТНОПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ ТА ЄС	284
---	-----

Скіб'як О.

ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО КІНЦЕВИХ БЕНЕФІЦІАРНИХ ВЛАСНИКІВ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	286
---	-----

Суха Ю.

САНКЦІЇ В ПРАВО НА МИРНЕ ВОЛОДІННЯ МАЙНОМ: ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ	290
--	-----

Суханов М. ІНФОРМАЦІЙНІ ПРАВА У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ.....	293
Тарасенко Л. ПРАВОВА ОХОРОНА ФОТОГРАФІЧНОГО ТВОРУ	295
Фокін С. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕНОСТІ СУБ'ЄКТІВ НА НЕОРИГІНАЛЬНІ ОБ'ЄКТИ, ЗГЕНЕРОВАНІ КОМП'ЮТЕРНОЮ ПРОГРАМОЮ	298
Шевчук О. ПРАВО НА ДИВІДЕНДИ ДЕРЖАВИ ЯК УЧАСНИКА ГОСПОДАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА	300
Шпуганич І. ВІДЧУЖЕННЯ УЧАСНИКОМ ЧАСТКИ У СТАТУТНОМУ (СКЛАДЕНОМУ) КАПІТАЛІ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ ТА ПОВНОГО ТОВАРИСТВА	304
Яворська О. СИРІТСЬКІ ТВОРИ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ	307

СЕКЦІЯ СОЦІАЛЬНОГО ПРАВА

Бук М. ПРИНЦИП ПРОПОРЦІЙНОСТІ У ВІДНОСИНАХ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	310
Ващишин М. ВТРАТИ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ В АНЕКСОВАНОМУ КРИМУ	312
Гірник О. ДОСТУПНІСТЬ ОСВІТИ ЯК ОДИН ІЗ НАПРЯМКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ БЕЗБАР'ЄРНОГО ПРОСТОРУ	316
Жиравецький Т. ОСОБЛИВОСТІ КОНТРОЛЮ ЗА ВИКОРИСТАННЯМ ТА ОХОРОНОЮ ЗЕМЕЛЬ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	319
Левицька Н. ЦИФРОВА ОСОБИСТІСТЬ В ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ: ДЕЯКІ ПРАВОВІ ПИТАННЯ	322
Лецух Д. ТИПОВІ ТА ПРИМІРНІ ТРУДОВІ ДОГОВОРИ	326
Мартинишин Л. СКОРОЧЕННЯ ТРИВАЛОСТІ РОБОЧОГО ЧАСУ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	329

Парпан Т. РОЗІРВАННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ З ПІДСТАВ ТА НА УМОВАХ ВИЗНАЧЕНИХ ЙОГО СТОРОНАМИ	332
Пилипенко П. ОФОРМЛЕННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН	335
Раневич О. ДО ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ДЛЯ ПРИЗНАЧЕННЯ ПЕНСІЇ ДЕРЖАВНИМ СЛУЖБОВЦЯМ	338
Росохата Д. ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАХИСТУ ВИКРИВАЧІВ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ В КОНТЕКСТІ НОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЄС	340
Стасів О. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАДОМНОЇ ПРАЦІ В УКРАЇНІ ..	342
Стрепко В. ПРО ПРИПИНЕННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН ЗА УГОДОЮ СТОРІН	344
Федорович В. СПОСОБИ ВСТАНОВЛЕННЯ ПРАВА ЗЕМЕЛЬНОГО СЕРВІТУТУ	348
Фурдичко О. КОНВЕНЦІЯ ПРО ОХОРОНУ ТА СТАЛИЙ РОЗВИТОК КАРПАТ У СИСТЕМІ БАГАТОСТОРОННІХ МІЖНАРОДНИХ УГОД	351
Фурик І. ОБОВ'ЯЗКОВІСТЬ МЕДІАЦІЇ ЯК УМОВА ЇЇ ЕФЕКТИВНОСТІ	354
Чопко Х. МОНІТОРИНГ ЗЕМЕЛЬ ЯК ОДИН ІЗ ПРЕВЕНТИВНИХ ЗАХОДІВ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ	356
Шпарик Н. ВПЛИВ ЗАКОНОДАВСТВА ЄС НА ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРИ СТАНЦІЙ ЗАРЯДКИ ЕЛЕКТРОМОБІЛІВ В УКРАЇНІ	358

СЕКЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ТА ФІНАНСОВОГО ПРАВА

Вишневський Б. САМОВРЯДУВАННЯ У СЕЛАХ ГАЛИЧНИНИ ЗА ВОЛОСЬКИМ ПРАВОМ	361
Гінда О. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ХАРАКТЕРИСТИКИ УЧАСНИКІВ ПОДАТКОВИХ ВІДНОСИН	364

Гудз Б.

ПРОТОКОЛ ПРО ОСОБИСТИЙ ОГЛЯД, ОГЛЯД РЕЧЕЙ ТА ВИЛУЧЕННЯ РЕЧЕЙ І ДОКУМЕНТІВ В СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	367
--	-----

Джох Р.

ПРАВОВІ ПОЗИЦІЇ ВЕРХОВНОГО СУДУ ЩОДО ЗМІНИ ЮРИСДИКЦІЙ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ ТА ЇХ НАСЛІДКИ ДЛЯ РОЗГЛЯДУ СУДОВИХ СПРАВ	370
--	-----

Дзиковський М.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ Й ПРАКТИЧНІ МЕХАНІЗМИ ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ	373
---	-----

Заболотна Г.

ВСТУП В АДМІНІСТРАТИВНУ СПРАВУ ТРЕТІХ ОСІБ, ЯКІ НЕ ЗАЯВЛЯЮТЬ САМОСТІЙНИХ ВИМОГ ЩОДО ПРЕДМЕТА СПОРУ	375
--	-----

Гльницький О.

МІСЦЕВІ ПОДАТКИ ТА ЗБОРИ ЯК ВЛАСНІ ДОХОДИ БЮДЖЕТІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ (ГРОМАД)	377
---	-----

Кахнич В.

ДОСЛІДНИКИ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ У ЛЬВІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ З КІНЦЯ ХІХ СТ. ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ СЬОГОДЕННЯ	379
---	-----

Кобилецький М.

СТАНОВЛЕННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ У КИЇВСЬКІЙ РУСІ	382
---	-----

Кузьмич В.

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА В УКРАЇНІ	385
--	-----

Пахут Ю.

ОПОДАТКУВАННЯ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В ЕСТОНІЇ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА	388
---	-----

Реишота В.

МЕДІАЦІЯ ТА ПОЗАСУДОВІ ПРОЦЕДУРИ ВРЕГУЛЮВАННЯ СПОРІВ У США	391
---	-----

Паславська Н.

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПЕРЕДУМОВИ СТАНОВЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА ФРН	393
---	-----

Труш М.

НЕПРИПУСТИМІСТЬ ЗЛОВЖИВАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИМИ ПРАВАМИ ЯК ПРИНЦИП АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА	395
--	-----

Хлібороб Н.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНОГО ОРГАНУ ЗА АДМІНІСТРАТИВНІ АКТИ, ПРИЙНЯТІ В АВТОМАТИЧНОМУ РЕЖИМІ	398
--	-----

Шандра Р.

МЕТОДИ РЕГУЛЮВАННЯ БЮДЖЕТНИХ ПРАВОВІДНОСИН: ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА	402
--	-----

Школик А.

СПІВВІДНОШЕННЯ КЛЮЧОВИХ ПОНЯТЬ В АДМІНІСТРАТИВНО-ПРОЦЕДУРНОМУ ТА АДМІНІСТРАТИВНО- ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ	404
--	-----

Шовгенюк С.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ НЕРУХОМОГО МАЙНА В УКРАЇНІ	407
--	-----

Янюк Н.

ПРОБЛЕМА СТРОКІВ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВООПОРУШЕННЯ, ПОВ'ЯЗАНІ З КОРУПЦІЄЮ	410
--	-----

СЕКЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА КРИМІНОЛОГІЇ

Білас І.

ДО ПИТАННЯ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ...	412
--	-----

Білас Я.

ЧИ ВІДПОВІДАЮТЬ ОBOB'ЯЗКИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ Ч. 1 СТ. 76 КК УКРАЇНИ, МЕТА ПРОБАЦІЇ ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАСОБУ?	415
--	-----

Боднарчук Р.

ДО ПИТАННЯ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЗНИЩЕННЯ ЧИ ПОШКОДЖЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО МАЙНА	417
---	-----

Бориславська А.

АНАЛІЗ ПРАКТИКИ ЗАСТОСУВАННЯ СУДАМИ УКРАЇНИ СТАТТІ 438 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ЩОДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВОЄННІ ЗЛОЧИНИ	420
--	-----

Бурачинська Ю.

МОТИВ НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕТЕРПИМОСТІ ЯК ОЗНАКА СКЛАДІВ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВООПОРУШЕНЬ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ	424
---	-----

Бурдін В.

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗВОРотної ДІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНУ В ЧАСІ (НА ПРИКЛАДІ ЗАКОНУ УКРАЇНИ № 3886-ІХ ВІД 18 ЛИПНЯ 2024 РОКУ)	427
--	-----

Геналь О.

ОБМАН ТА ОМАНА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ: СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ	429
--	-----

Гордієнко В.

КВАЛІФІКАЦІЯ КОЛАБОРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ СТ. 111-1 КК УКРАЇНИ	432
--	-----

Гриниха І.

ПИТАННЯ СПІВУЧАСТІ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕННЯХ
З ДВОМА ФОРМАМИ ВИНИ435

Дуда М.

ПОМИЛУВАННЯ ЗА НАДЗВИЧАЙНИХ ОБСТАВИН
(НА ПРИКЛАДІ ПОРТУГАЛЬСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ТА УКРАЇНИ)438

Дутковський А.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ
В УКРАЇНІ ТА СВІТІ441

Жигайло О.

СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНІ НАСЛІДКИ ЯК ОЗНАКА ОБ'ЄКТИВНОЇ
СТОРОНИ СКЛАДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ:
ЕВОЛЮЦІЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ444

Ковалик Ю.

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОБАЦІЙНОГО НАГЛЯДУ
ЗА КРИМІНАЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ446

Кондра О.

НЕЗАКОННЕ ВИКОРИСТАННЯ ІНСАЙДЕРСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ
У ПРОЄКТІ НОВОГО КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ 448

Криклицев Д.

ОЦІНКА БЕЗДОГАННОСТІ ПОВЕДІНКИ ТА СУМЛІННОСТІ СТАВЛЕННЯ
ДО ПРАЦІ ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ Ч. 4 СТ. 74 КК УКРАЇНИ451

Леськів С.

СТВОРЕННЯ З МЕТОЮ ПРОТИПРАВНОГО ВИКОРИСТАННЯ,
РОЗПОВСЮДЖЕННЯ АБО ЗБУТУ ШКІДЛИВИХ ПРОГРАМНИХ
ЧИ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ, А ТАКОЖ ЇХ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ
АБО ЗБУТ (СТАТТЯ 361-1 КК УКРАЇНИ): ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНО-
ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ453

Маркін В.

ЗІВАЛТУВАННЯ У ПРОЄКТІ КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ455

Мартин П.

КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСІБ,
ЯКІ ВЧИНИЛИ ЛЕГАЛІЗАЦІЮ (ВІДМИВАННЯ) МАЙНА,
ОДЕРЖАНОГО ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ457

Ориник А.

ПРЕДСТАВНИК ОСОБИ, АДВОКАТ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ
РЕСПУБЛІКИ АВСТРІЇ: КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ460

Палюх Л.

УЗАГАЛЬНЕННЯ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ ЩОДО КВАЛІФІКАЦІЇ
ПОСТАНОВЛЕННЯ СУДДЯМИ НЕЗАКОННИХ СУДОВИХ РІШЕНЬ463

Панчак О. ПРОБАЦІЙНИЙ НАГЛЯД: ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ У КК УКРАЇНИ	466
Рабінович М. ЗГОДА ОСОБИ НА ЗАПОДІЯННЯ ШКОДИ У СУДОВІЙ ПРАКТИЦІ СПОЛУЧЕНОГО КОРОЛІВСТВА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ТА ПІВНІЧОЇ ІРЛАНДІЇ ТА АВСТРАЛІЇ	469
Сень І. МОМЕНТ ЗАКІНЧЕННЯ КОНТРАБАНДИ: ПРАВОВІ ПОЗИЦІЇ ВЕРХОВНОГО СУДУ	472
Стецик І. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОЦІНКА ШАХРАЙСТВА, ПОВ'ЯЗАНОГО З ОПЕРАЦІЯМИ З КРИПТОВАЛЮТОЮ	475
Федорович Н. ВИЗНАЧЕННЯ ВИДІВ СПІВУЧАСНИКІВ У ПРОЄКТІ КК УКРАЇНИ	478
Шама Р. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАКРІПЛЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ КОНФІСКАЦІЇ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	481
Шуп'яна М. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ»: ТЕОРЕТИЧНІ ПЛОЩИНА	484

СЕКЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ТА КРИМІНАЛІСТИКИ

Багрій М. КРИТЕРІЇ (ВИМОГИ) ЗАКОННОСТІ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ ЗАХОДІВ У ПРАКТИЦІ ЄСПЛ	488
Басиста І. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СПІВРОБІТНИЦТВА ІЗ МІЖНАРОДНИМ КРИМІНАЛЬНИМ СУДОМ У ПЕРЕБІГУ ПРИТЯГНЕННЯ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВЧИНЕННЯ ТЯЖКИХ МІЖНАРОДНИХ ЗЛОЧИНІВ	490
Бобечко Н. ДЕЯКІ НОРМАТИВНІ ТА ПРАВОЗАСТОСОВНІ ПРОБЛЕМИ ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА НА ВІЛЬНЕ ПЕРЕСУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	496
Войнарович А. НОРМАТИВНІ ТА ПРИКЛАДНІ ПРОБЛЕМИ ПОЧАТКУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	499

Гаркуша А.

ВИКОРИСТАННЯ КВАЛІФІКОВАНОЇ ЕЛЕКТРОННОЇ ПОЗНАЧКИ ЧАСУ
ДЛЯ ФІКСАЦІЇ КОМП'ЮТЕРНИХ ДАНИХ У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ501

Григорішин А.

ПРАВОВА ПРИРОДА ВСТУПНОЇ ПРОМОВИ ЯК СПОСОБУ
ДОВЕДЕННЯ СТОРОНАМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ
ПЕРЕКОНЛИВОСТІ СВОЇХ ПОЗИЦІЙ ПЕРЕД СУДОМ504

Козутич І.

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВЕ ПІДҐРУНТЯ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ
СИГНАЛЕТΙΚИ509

Козак Р.

ПІДСТАВИ ЗАКРИТТЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ
ЗА КПК РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩІ512

Конюшин Ю.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА515

Мазур М.

НЕЗАКОННЕ ЗАСУДЖЕННЯ ТА ПРАВО НА ВІДШКОДУВАННЯ
ШКОДИ: ДОСВІД ШВЕЦІЇ518

Максимишин Н. 521

ТАКТИЧНІ І ПРОЦЕСУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОВЕДЕННЯ
ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ В УМОВАХ ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ521

Мурадов В.

ПРОБЛЕМИ БЕЗПЕКИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ
КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ТЕХНІКИ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ525

Нор В.

ІНСТИТУТ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН
І ПЕРСПЕКТИВА ЗБЕРЕЖЕННЯ У СВІТЛІ ЄВРОСТАНДАРТІВ528

Павлишин А.

ЧИ МОЖЛИВИЙ ДОПИТ ЕКСПЕРТА НА ДОСДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ? ...532

Піх Ю.

КОНЦЕПТ ФОРМАЛЬНОЇ ІСТИНИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ535

Рафальонт С. 538

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ВІДМОВИ ПРОКУРОРА
ВІД ПІДТРИМАННЯ ПУБЛІЧНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ538

Рожеко Ю.

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ПРАВООБМЕЖУВАЛЬНИХ ЗАХОДІВ
У ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ541

Сеник Т.

СУТЬ МОДЕЛІ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	544
--	-----

Сливар Н.

ПОЯСНЕННЯ У СИСТЕМІ ДЖЕРЕЛ ДОКАЗІВ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ, УЧИНЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІМИ: ПЛОЩИНА ДЛЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ЗЛОВЖИВАНЬ?	546
--	-----

Фігурський В.

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДІЙ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	549
--	-----

Фостяк І.

ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ПРОЦЕСУАЛЬНІЙ ТЕОРІЇ ТА ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА	555
--	-----

Шуневич К.

ЗАКОНОДАВЧІ НОВЕЛИ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ДОВІДОК ТА ВИСНОВКІВ СПЕЦІАЛІСТІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: PRO ET CONTRA	558
---	-----

Наукове видання

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ
І ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ
В УКРАЇНІ

Матеріали XXXI звітної
науково-практичної конференції

6–7 лютого 2025 р.

Матеріали видано в авторській редакції

Ум. друк. арк. – 33,38.

Надруковано малим видавничим центром юридичного факультету
Львівського національного університету імені Івана Франка
79000, м. Львів, вул. Січових Стрільців, 14.